

Тояга силно постиснахъ,
 Поглѣдъ си простряхъ въ равнина.
 Конници много распознахъ,
 Чърнити точки въ небосводъ:
 Воененъ бѣше нѣкой водъ;
 Напрѣдъ ьрвеше. . . заглѣдахъ.
 Гузенъ негоненъ да бяга,
 Смѣтнахъ ази и станахъ:
 Нѣмаше бѣда голяма,
 Тутакси шумакъ азъ хванахъ.
 Не мина много нагазихъ,
 Въ гжста си гора навлязохъ;
 Радостенъ кликъ си нададохъ,
 Тѣло си кат' перце угадихъ.
 Навжтрѣ кат' ьрвяхъ напрѣднахъ,
 В' облаци планини заглѣдахъ:
 Кат' морски вълни се исполински;
 Поли тамъ бѣхъ старопланински.
 Малко ся тамо позапряхъ;
 Глѣдахъ конници ьрвяхъ,
 Доста прѣднина тѣ зѣхъ;
 Згодно си мѣсто тухъ избрахъ.
 Тягота ми ся дигаше,
 Мало по мало хладваше,
 Потъ ми отъ чело смалваше;
 Тихиякъ вѣтрецъ духаше:
 Листи едвамъ трепкахъ,
 Врѣховети дръвесни,
 Буйни трѣви чюдесни,
 Тѣхъ си кротко клатѣхъ.
 Сега истина да ся увѣрѣхъ,